

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

(א) שבת מה' (ב) [ליל]
המנוח וכן אחיה בנימין
ועמ"ש שם, (ג) כ"ק ע"א.
בנימין נז' בילה יד' תרומות
ש"ב מ"ג שבת לת' בחובות
לז' [תוס' דשבת פ"ג
ס"ג, (ד) [תרומות פ"ג
שבת קכ:],
(ו) [ליל יד, (ז) [עירובין
ת"א, (ח) ע"י רש"י ורש"י,
(ט) כפ"א: כלום,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נמוד וכו'
אי מה קדש אסור בהנאה
אף מעשה שנת אסורין
בהנאה ת"ל לכם
שלכם יהא יכול אפילו
בשוגג:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) תר"ה מורי וכו' וייל
דנמילתא דלא שכיח. כ"ב
צ"י ב"ח באורח חיים ס"י
שנים ת"ס ב"ח

מוסף דש"י

[illegible]

ש"מ מקובצת

(א) הוולק בשבת. נ"ב
הוולק'י בו באותו שבת:
(ב) המבשל בשבת בשוגג
ואכל אפי' הוא ואפי' בו
כיום דרמי: (ג) ולא כפי
מי מ"ט: (ד) דבמלתא
ולא שכיח לא גזרו ביה
רבנן והסיד:

כל הנדוס של מחסב מעטלעס. דעל מחסב לא מוסיף אפילו יעס
בזון של נחושט וכוילא דען: אהדולק בעבס. שיהי גר דולק צו
בין השמשות דמוקא מחמת אויסר שאסור לכבות הגר נאסר גם הוא
לעטלטל וזיון שהוקא לבין השמשות הוקא לכל היום: בידיס. שהדליקו

ו הנה אכל בהמה דמחילה מדמיה
 יאמר דהנה חזיל: יאכל. הוא עלמו
 צו כיום ודער לרץ להמחץ עד הערב
 כבדי שיעשו דהא לאמרינן בעמאל
 לערב כבדי שיעשו לית ליה לר"מ אלא
 היכא דעבד ישראל איסורא ובמוד
 דאיכא חיובא דלא נמטייה הנאה
 מאיסורא אכל כשוגג לא צמוד.
 מאיסורא איסורא: לא. יאכל. צו כיום
 עד שחשך וכבדי שיעשו. והוא הדין
 לאחרים נמי דאסור למילוי צו כיום
 דעממא משום דלא נמטייה הנאה
 מאיסורא הוא וכי שכי לאסורא כבדי
 שיעשו לא מטי לו הנאה מיניה ואידי
 דתנא רישא נדידיה דאשמעין נרנא
 להחריב תנא נמי סיפא נדידיה:
 רבי יהודה אומר כשוגג יאכל כמזלי
 שכם. ולא שכם. וה"ל לאחרית הע"ג
 דכשוגג חיוב סקילה ליכא עבירה מיהא
 איכא ובעין כבדי שיעשו דלא נמטייה
 הנאה מעבירה ואידי דבעי למתני
 אלא לא יאכל עולמים נדידיה אכל
 לאחרני שרי לעלוי כבדי איסורא
 קנסוהו רבנן אכל לאחרני לא תנא
 רישא נמי נדידיה ומתניתין נמי דקמי
 אסורא כמחילה ליומיה לדידה ולאחרני
 כשוגג באוקמהו וכי יהודה ר"י וקלמן
 פריך והא מתחייב בנפשו קמי יוהא
 ליכא למימר רישא נמי דוקא אידי אכל
 לאחרני שרי צו כיום ואידי אסור משום
 דקנסו שוגג אטו מוד ומתניתין דאסר
 לה ליומיה אפילי לאחרני לאו ר"י
 יהודה היא דא"כ דקנסא דרישא אטו
 מוד הוא אגלי מישכרי הוא לאורמא
 הא קמי גבי מוד לא יאכל עולמית
 אלא עממא משום דלא יתהימי מעבירה
 הוא ולא שם אלא עמא שגא לאחרני:
 ר' יוחנן הסנדלר אומר כשוגג יאכל
 למזלי שכם. כבדי שיעשו כ"י יהודה
 דמטוי ליה עבירה אף כשוגג ועדיפא
 מדרי יהודה דאלי רבי יהודה שרי
 ליה לאורמא אפי' לדידיה דלא קניס
 שוגג אטו מוד וכי יוחנן קניס שוגג
 אטו מוד הלכך אידי דעבד איסורא
 קנסו רבנן לאחרני דלא עבד איסורא
 לא קנסו אלא כבדי שיעשו מאיסורא דלא
 ניתיבא מעבירה: צמוד לא יאכל
 עולמים כ"י. לא משום קנסא הוא
 דהא לאחרני לא עבד איסורא אלא
 ההבאי יליף לה רבי יוחנן בהביותו

חָלוּ נַעֲרֹת (דף לז:) וּבִזְקִי בִפְרָק
מִרְבֵּה (דף עא.) וּשְׁמֵרָתָם אֶת הַשֶּׁבֶת כִּי קִשָּׁה וְגו' (שְׁמֹת לז) (א) מִה קִדְּ
מַחֲלֵלֵי מוֹת יוֹמָת [ס:] בְּחִזּוֹ אֲחֵרֵי וְלֹא שָׁבוּג: וְנוֹקְמָה בְּחִזּוֹ
בְּיֹם דְּרֵבִי יוֹסֵף וְנוֹקְמָה לִּי יוֹסֵף מְבַלְלֵר דְּאֵמֶר כו'.
לֹא יֵאָכֵל דְּרֵבִי מֵאִיר וּבָשׁוּג לֹא יֵאָכֵל דְּרֵבִי יִסְדֹּה לֹא יֵאָכֵל הֵאָה הֵאָה
קֹאמֶר אֲבָל לֹאֲחֵרֵי שָׂרִי וְלֹא מִלְתָּא דֵּהָא דּוּמִיא דְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
יִוֹמָא לְגַמְרִי שְׁמַעֲמִי: עִי מוֹרִי לֵב רֹב לְתַלְמִידֵי. בְּהַשְׁבֵּל שִׁבְתָּ
לְרִיבִים: וְכִי חִימָא טַנָּה בְּפִירְקִים טַנָּה קָמִי. בְּרִיבִים הִיא שׁוּגָה מִשְׁ
בְּנֵי הַבְּתָנָה בְּנֵאֻס לְשׁוּמָה מִשְׁ עֵהִר רֵב דְּרוּשׁ: לְתַנָּה יִיטִי. כְּלוּמָמַר
לְעֵאֲמוֹ. לְאִמּוּרָא. שְׁהִי עוֹמֵד בְּפִי רַב וּמִשְׁמַעִי לְרִיבִים מִה שְׂרָאָה הִיא
שָׁבוּג דְּרִיבִין אֲסִיבֹר שִׁבְתָּ לִּיבֵל שְׁבוּג הֵאָה אֲסִיבֹר מִקּוּמָה מִי לִיבֵל הִיא
מִשְׁ מִקּוּמָה מִיבֵאֵל אֲסִיבֹרָה בְּרִיבִין הַשְׁמָשׁוֹת בְּרִיבִין הִיא חִיבֵל לְבוֹס. כֵּל
הַבוֹסֵס דֵּהָא לְאִמּוֹר כִּסְ פִּיבְלִי בְּיוֹמָה דְּכַפּוּרִי (סג דף עז:) הֵאָה כ' מ'
כ' מ' (כ' מ' דף עז:)

מן.

המבשל בשבת בשוגג יאבד. אפילו ביום דר"מ לא קיים כלל שוגג אטו מויד כדמוכה בהצחקין (גיטין נג.) ובפ' יצירה (שבת דף לח.) נמי משמע דש"י ביום גבי הא דבעי מרבי חיילא בר אבא שכן קדירה ע"ג יצירה כ' במזיד לא יאכל לא הוא ולא

אחרים צו כיום אלזל צמול"ש
אפי' לירידה מדעני לאוקמי ממתינן
ר"מ וצמוד וממתינן דומיא דיוה"כ
קמי דלסור צו כיום בין לוין לאחרים
ושחיתונו כשרה קמי צו שגל לו ולא
שגל לאחרים כדאמרין בסמוך ועוד אי
צמוד לא אלזל עולמות לר"מ א"כ היינו
מוד דרבי יהודה כמו שאפרש וכן שוגג
דרי' יהודה דרבי חזקוני ממתינן בשוגג
ורבי יהודה וצמוד לא יאלזל עולמות
הוא אלזל אחרים אוכלים למזלי שבת
דאי לא אלזלו עולמות א"כ היינו מוד
דרבי יוחנן הסנדלר ועוד דנצמריה
(ב"ק פ"ג.) מוקי דרבנן דפטרו צנצנח
בשעת משתולמי ד' וז' כרבי יוחנן
הסנדלר ולא מוקי לה כר' יהודה ובעי
נמי הסם מאי טעמא דר' יוחנן הסנדלר
ולא צעי גומ"ש דר' יהודה כללא
דמילתא מוד דר"מ שוגג דר' יהודה
מוד דרבי יהודה שוגג דרבי יוחנן
הסנדלר: מור"י להו בר"ב. משמע
שכן הלכה וכן דרש רבא צפ"י כירה (שם)
דף ת"ט ע"ג) כר"מ וקסה מכאן לפי'
הקונטרס דברים אין לדון ויגלה דר' דר'
גבי עשר כוכבים שהיו דלוחי לישאל
אם יש מאותו השביל צמחובר אסורין
ולערכ נמי אסורין כדבי שיעשו ופירש
הקונט' דטעמא דלסורין כדבי שיעשו
כדי שלא יהנה ממלאתא ד' ויהי
מגבל בשעת דבשוגג אלזל אש"ג דנהיה
ממלאתא שבת ומיהו י"ל דלאן הנהה
כ"כ כיון דכלאו ציטול ראי' לכוס אלזל
קשה שמוטט בשעת שבוגג דיאלזל לר"מ
היכא דהיה לו חולה מצעוד יום והצריח
כדאמרין בסמוך משום דלא היי מוקלי
ולא אסר מטעם שנהיה ממלאתא שבת
או"י"ל דנמילתא דלא שביח לא גזריה:
ב"י שר"פ בגין שהיה לו חולה
מבעד ויהי. וא"ת וטקי ממתינן
בשוגג ור"מ ואלא לו חולה כלל ויג
דדומיא דרבי' קמי דלסור אף על גב
דהיה לו חולה וא"ת והא על כדחיי לא
הוה לגמרי דומיא דיוה"כ דבשעת אם
לא הצריח מותר אפי' לרבי יהודה וי"ל
דנצמקס שטיי' חיוב קא ממתינן שבת
ליוה"כ דמתי אש"פ שמתחייב נפשו:
כגון

אסורה באכילה ליומא ונסבין חבריא למימר
הא רבי מאיר שרי כי שרי רבי מאיר
בגון

אָסאָר באַטילט אָף מעשה שבת אַסורים באַטילט יוכל תפילו בשוגג מ"ל
מ"ה. דאָס אַסורה לינאָם: **מה יום הכּסופים** כ"ו. **לא יאכל** צו
יאכל צו ציום **לו** האו וּלָא אַחרים. ואיז דאָסערש דאָס באַטיל
לאַחרים שרי וואָס אַסורה באַטילט לינומיז דאָסערש צו נמי לדרים
תני דלָא שגא לֹא וּלָא שגא לַאחרים אַסור ועוד אַסורה באַטילט
וראָה צומיד מורי לֹא כרבי מאיר דמיקל: **צירקא**. ציום השבת
זו ציום הדרשה ותייז צו לעמי הארץ שלָא ישעשו קוּל: **אטו**.
הם תפין אַחן לשעוע מן התלמידים היושבים שם ושונים קוּל משנתו
הם מֵעַם לֹא אָלוּ היו שומעין: **עד כאן** לָא קשיר ר"מ אַלָא תנאָם.
עיקרא הוי חזי לכּסם חיה: **אכל שומט**. בשוגג נהי דאָסור שבת ליכא
מילה שלָא דכרה קרי כּסם כמו (בבבס דף ל"ו). הכּסם את המעיין
י. מַדאָטירק לֹאקמה כרבי יהודה מכלל דקסבר ר' דר"מ שרי:
שם

עין משפט
ורא חזק

קד א מ"י פ"ו מהל'
שבת הלכה כג קמג
לחזון מה מוש"ע א"ח
סימן ס"ח סעיף א:

דב"נו גרשום

[illegible]

אם נראה לך שיש לך
הזדמנות להרוויח
באמצעות המכשיר
הזה, אל תחמיץ אותה.
הוא יכול להפוך לך
למיליונר.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones